

עין משפט
גר מצוה

כז א מתי פיה מהלכות
תפלה הלכה יב טור
שורש ארבע שיעור קני בעיקר
ז:
כח ב מתי פ"ב שם הלכה יח
קמח ענין יט טור שורש
ארבע סי' קמח וסי' תקכ"ב
ענין א:
כט ג מתי פ"א מהלכות
ק"ש הלכה ג:

מוסף רש"י

ואילו אררים ורומים לא
קאמר. וחק על פי שטל
הם. כמו שחזר למסל
(שחזר) א כח א. אהה
ובין עמי. ש"י קאמר
לשאל שפסלו ע"י כלה
הסול (שורין) א. הרי אני
בין שבעים שנה. לא בן
שנים שנה הים, חלל שפסלו
עליו וקול נעשה שפסלו
נשח כמו שפסלו (שי קחול
כח) אהיה ליה מספר דר
שוררים. ואותו יום עמד בן
ומלך הרש (יפדו רש"י)
עצ. מחזר יסוד היל פסח י"י

[illegible][illegible]

רבינו חננאל

נרב ששט כ' כר כר
 [חורח] כיכר ציר
 שיהא ראש' כמף כאמנן
 אל יכר ממאנעיה וראש
 וקף. ר' נטנין: אמר
 רב' כל השנה כולה אדם
 מחלל את הקדוש ומלך
 ארוב צדקה ומשפט
 ובעצית אומר מלך
 הקדוש והמלך המשפט.
 ואמר: רמז ר' אלעזר
 אומר: בירור סימנים יריב
 לייב אינו אומר אל ר' יריב
 הקדוש שגמר יריב ר' ו
 צאצא חסדקה ואל
 קדוש נקשר בעצרה. וה
 א"י בון המשפט אינו
 אומר אל ר' הקדוש,
 הלכא רב' רמז אומר אל
 הקדוש היכל המשפט.
 המלך הירש' על המס',
 כמ' וכל על המלחמה,
 שיינעו ור' רמז בנד

אל המלחמה.
סליק פ"ק לפ"ש

יב:

ברע בחורא. ולקמן (ד' כס): אמרין
 קני בריהם לבד ורשאו וזקן
 קני איהם בירושה דפרקין ובלבד שז
 ורמיה ובלבד שאל יעשו כהדן מרדנה
 ויקדא (א) והכל כשהוא שומה ראש
 ובריה ור"י שאנו שומין כל
 שפוקה בתפלה לרץ ליחר * שיגיה
 קודם שסיים הכרעה רק שיכיר
 בנדרין ושיגיה מיד דלמרינן לקמן
 וסוף אין עומדין (ד' ה.) אם כן
 לשמות מחלת כל ברה וסוף כל ברה
 מלמדין אותו שלש יממה:

והחלבא כותיה דרבא. דלרף
לחטום המלך הקדוש
והמלך המשפט ואם לא אמר "מחזירין
אותו. וכן זכרנו וכן כמור וכוון
מחזירין ובספר חיים מחזירין אותו
אם לא אמר. דכל המשהה ממטע
שוכנו עבדו חמסין אינו יולא די חובתו
אם פסק דנינו אידוע אם פסק לו אם
דאיתא בירושלמי דתענית פ"ק היה
מתחשב לאינו יודע אם הוציא טל ומטר
ואם לאו כל שנים עשר בנקות שאל
למוד. פירוש שלא אמר אלא כמו שהוא
למוד עד תהה שלא אמר כן. אחר
בנקות שהוציא והוא הדין לכל
הדברים שצריך להוציא כן הדין. וכל
כן בעשרת ימי חטאת דליכא שלשים
ויסו כרץ לחזור. שו"ת כח דלון
מחזירין אותו מכל אותן דברים דלא
פסק בספר פנינים פנינים דרבי ראה
לדבריו: **בפשוטו** דקדוש פירש ב"ק
בפירוש ק"ש ופסני מה א"א בקדוש
ובי". איתא בירושלמי דלוחי ג'
פירוש פירוש שנים בקדוש שפע על שנה
שעברת הדברות ועין זו ומחלל הכל:

הדרך עלך מאימתי

ואילו אורים ותמים לא קאמר ליה מן שמיא שנא' (ויאמר שם יוחנן עמי במחצתי ורבנן אמר יצתה בת קול ואמרה בחיר ה' ובידא בקשו לקבוע פרשת כל שורה צבור מ"ס אלימא משום רבית ופרשת משקלות דכתיב משום דכתיב בה האי קרא פפסוקא ותו לא גמירי כל פרשת דריוני ופפסוקי פרשת אורייתא

מאימתי פרק ראשון ברכות

כפירורא. שבע ביד אדם ומו
בנחת ראשו תמלה ואח"כ
כפיווי. כנחש הזה כשהוא
מעט מעט: **כמלך קדוש.**

דב ששׁת *כי כרע כרע כחזרא כי קא זקף
זקף כחזיז: ואמר רבה בר חיננא סבא
משמיה דרב כל השנה כולה אדם מתפלל
האל הקדוש מלך אוהב צדקה המשפט חזין
מעשרה מימין שבין ראש השנה ויום הכפורים
שמתפלל המלך הקדוש והמלך המשפט
ורבי אלעזר אמר אפילו אמר האל הקדוש יצא
שנאמר ייגבה ה' צבאות במשפט והאל
הקדוש נקדש בצדקה אימתי ייגבה ה' צבאות
במשפט אלו עשרה מימין שמר"ה ועד יוה"כ
וקאמר האל הקדוש מאי הוה עלה אמר רב
יוסף האל הקדוש מלך אוהב צדקה המשפט
רבה אמר המלך הקדוש והמלך המשפט
והולכתא כרבה: ואמר רבה בר חיננא סבא
משמיה דרב כל שאפשר לו לבקש רחמים
על חבירו ואינו מבקש נקרא חוטא שנאמר
יגם אנכי לחילה לי מחטא לה' מחדול להתפלל
בעדכם אמר רבא אם ת"ח הוא (6) צריך שיחלה
עצמו עליו מ"ט אלימא משום דתנינן יואני
חולה מבם עלי (ואין) [1] גולה את אוני דילמא
מלך שאני אלא מהבא יואני בחלותם לבושי
וגו': ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב
וכל העושה דבר עבירה ומתכייש בו מוחלין
לו על כל עונותיו שנאמר למען תזכר ובשת
ולא יחיה קל עוד פתחון פה מפני כלמתך
כדכפרי לך לכל אשר עשית נאם ה' אליהם
דילמא צבור שאני אלא מהבא יואמר שמואל
אל שאול למה הרגותני להעלות אותי ויאמר

שֶׁאֵין צָר לִי מֵאֵד וּפְלִשְׁתִּים נֹלְחָמִים בִּי (ו'ה')

שֶׁשׁוּם דְּקַמְלִיָּה לִנְכוּס עֵיר הַכֹּהֲנִים וּמִנֵּין דִּאֲחִילָו
 וְלֹא אֶל שְׂאוּל⁷ [ו]מָחַר אֶתָּה וּבִנְךָ עִמִּי וְיֹאמֶר
 מִמָּה־כָּא וְהוֹקְעֻנּוּ לָהּ בְּנִגְעַת שְׂאוּל בְּחִיר ה'
 אִמְרֵי ר' אֲבָהוּ בֶן זוֹסְרָתִי אָמַר רַב יְהוּדָה בֶּר
 בְּקִרְיָת שֹׁמַע וּמִפְנֵי מָה לֹא קִבְּעוּ מִשּׁוּם
 יִכְתִּיב בָּהּ יֹא מוֹצִיאִם מִמִּצְרִים לִימָא פִּרְשַׁת
 הֵן צִיאַת מִצְרַיִם אֲלֵא אִמְרֵי ר' יוֹסִי בֶר אֲבִין
 דְּקֵן שֶׁכַּח כְּאִיר וְלִכְלִיָּא מִי קִימְנֹו וְלִימָא הָאִי
 וּפְסַקָּה מִשְׁה רִבִּינוּ פִּסְקִין¹⁰ וְלֹא פִּסְקָה מִשְׁה
 וּפְנִי מָה קִבְּעוּ א"ר יְהוּדָה בֶּר חֲבִיבִי מִפְנֵי
 צִיצִית צִיאַת מִצְרִים עוֹל מִצּוֹת וְדַעַת מִינִים
 וְלִמָּא הֵן תֵּלַת מִפְרָשֵׁן עוֹל מִצּוֹת דְּכִתִּיב
 מִצּוֹת ה' צִיצִית דְּכִתִּיב¹² וְעֵשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 הַרְצָאֲתִי וְגו' אֲלֵא דַּעַת מִינִים הִרְהוּר עִבְרָה
 לִבְכֵּם זֹו מִינֹת וְכֵן הוּא אוֹמֵר¹⁴ אִמְרֵי
 עֵינִיכֶם זֹו הִרְהוּר עִבְרָה שְׂנֹאמֵר¹⁵ וְיֹאמֵר
 הָאִי יִרְהָה בְּעֵינֵי אָחִם וְזוּנִים זֹה הִרְהוּר ע"ז
 לִימִם: **מִתְנִי'** יִמְזַכְרִין צִיאַת מִצְרִים כִּלְלוֹת
 כֵּכָן שְׁבַעִים שָׁנָה וְלֹא זִכְרִיתִי שְׂתֹאמֵר צִיאַת

ומא שנא' ¹⁷ למען חזכור את יום צאתך מארץ
מִם כָּל יְמֵי חַיֶּךָ הַלֵּלוֹת וּחִכָּא יְמֵי חַיֶּךָ הָעוֹ
מְבֹמִים וְכִי מוֹכִירִין יְצִיאת מִצְרַיִם לִיְמֹת הַמִּשְׁחָה וְ
הָעֵלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי אִם הֵי
רְצוֹת אֲשֶׁר הִדְחָתִים שָׁם אִמְרוּ לוֹ לֹא שְׁתַּעֲקֶךָ יְצִי
אֶת טַפְלְךָ לֹא יִבְרָא כֹּה אֶתָּה אֹמֵר ¹⁸ לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ

לֹא שִׁבְעָה אֲנִישִׁים מִבְּנֵי הַדִּלְקָעוֹת לִי בְּנִבְכֵת שְׂאֵל בְּדֹרֶי יִי אֲדָמָה הַעֲלֵךְ אֶת אֶתְּ
מִכְבֹּדִי כִּי יִי 11. הִנֵּה לָכֵן לִצְרֵת וְרִאיוֹת אֵת חֲכָמָה אֶת כָּל מַעֲדָת יִי וְעִשְׂיָה
עַל כָּל מִכְבְּרֵי הַדִּלְקָעוֹת וְעַתָּה לִי צִרְתָּ הַכֹּהֵן פְּחִיל תַּלְמֵלֹת מִכְבֹּד יִי וְאֶת
אֶת אֶת אֲנִשֵּׁי הַשְּׂדֵה הַחֲמִשִּׁי עֲלֵךְ אֶת עֵשֶׂת שֶׁנֶּחֱמָה יִי 12. וְאֶת אֶת
הַבָּעִי: שֹׁשֶׁטִים יִי 16. וְהִי כֹאשֶׁר נָתַתָּ דַּרְשָׁן וְשֹׁשֶׁטִים בְּנֵי מִשְׁדָּלָא וְעַתָּה אֲחֵרֵי הַבִּי

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נח' אס מ"ח הוא וצריך
לדחמם תוך ששנה:
(ב) רש"י ד"ה וסוקטוס
ו"סו' מ"ס למחנה ויקרא
החמץ לבבעונים ויאמר
הדור אל הנבעות מה
אדעשה לכם ובמה אכפר
ויגדו: (ג) תוס' ד"ה מה
ו"סו' ויפך וכו' פ"י לא קני:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ברק כ"י שיעבד
כ"י. פי' תוס' לקמן ל"א פ"א
ד"ה ומלוא:
תוס' ד"ה והלכתא כ"י
מחזיקין אותו. עין פוס'
לכמן ל"א פ"א ד"ה אשתחית:

רַב גִּיסִים וְאֵמֶת

היה ששנו אמר רבי אלעזר
בן (עזריא) (עזריה) הוי
וי כבן שבעים שנה.
היה ששנו אמר רבי אלעזר
בן (עזריא) (עזריה) הוי
וי כבן שבעים שנה.
היה ששנו אמר רבי אלעזר
בן (עזריא) (עזריה) הוי
וי כבן שבעים שנה.

תורה אור השלם

1. יְיָנוּבָה וְיִקְרָב
בְּמִשְׁפַּט וְחַסֵּד
וְנִקְדַּשׁ בְּצִדִּיקוֹתָיִךְ
יִשְׁעִיחָה ה' שו
2. גַּם אֲנִי מִקְוֶה לְהַחֲלִיל
מִמָּוֶת לִי מִקְוֶה לְהַחֲלִיל
מִצָּרָה וְדִלְרוּתִי אֲחַסֵּם
בְּדֶרֶךְ הַנְּתִיבָה הַיְשָׁרָה
שְׂמוּאֵל א י ב כ ג
3. כִּי קִשְׁרָה־מִלֵּךְ עָלַי
וְאֵין גְּלוּת אֲנִי בְּחַיִּים
זָכַרְתָּ עָלַי שֶׁנִּשְׁכַּח
מִלִּפְנֵי עֵינֶיךָ וְאֵין
מִסָּבֵם עָלַי וְגַלְתָּ אֶת אֲנִי
כִּי הִקְרַם בְּנִי אֶת עַבְדִּי עָלַי
הִקְרַם בְּנִי אֶת עַבְדִּי עָלַי
הִקְרַם בְּנִי אֶת עַבְדִּי עָלַי

שמואל א כב ח

4. וְאֵלֶּיךָ יִשְׁמְעוּן
 שֶׁקֶט עֲנִינִי בְּחֵם
 וְתִפְתְּלִי עַד דְּרֹךְ תַּחֲבוֹבִי
 תְּחִלִּים לֵאמֹר
 5. לִמְעַן תִּזְכְּרִי וּבִשְׁתֵּי לֵא
 הִנֵּה הִלֵּךְ עִיר מִשְׁתָּרָן פֶּה
 מִתְּנִי בְּלִמְעַן בְּכַפְּרִי לָךְ
 לְכָל אִשִּׁי שֶׁשִּׂיחַ אֵמֶן אֲדִי
 אֵלֶּיךָ: וְיִזְכָּרְךָ שֶׁ
 6. יִאֲמַר שְׂמֹאלוֹ שֶׁ
 שָׁאֵל לָקֵדָה הַדְּרוֹתֵי
 אֶתְּעֹלֶזֶת אֲדָרָא וְיִאֲמַר שָׁאֵל
 יֵצֵר לִי מֵתוֹ וּפְלִשְׁתִּים
 לְחַזְקִים בִּי וְאֵלֶּיךָ שֶׁ
 מִתְּנִי לָךְ אֲנִי עָנֵי עַד בִּי
 וְיִזְכָּרְךָ שֶׁ
 וְאִקְרָאָה לָךְ לְהַדְרִיעִי מִדֶּה
 אֶשְׁשֶׁה: שְׂמֹאלוֹ אֲכֹס לִי
 7. וְיִתֵּן לִי אֶת הַיִּסְרָאֵל
 שֶׁקֶפֶר בִּיד פְּלִשְׁתִּים מִדְּרָר

אֶתְּהָ וּבְנֵי עַמִּי בְּכָרַע
לֵךְ בְּמִדְבָּר כָּג כב 10. כָּרַע
נָשִׁים אֲחֵרִיתָם: בְּמִדְבָּר טו לט
הָיוּ לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי ה'
לֵךְ לָקַחְתָּ אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים
אֲנִי תֹאכַל עִלְיָי הַמֶּץ שִׁכְעַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: